

forløbne Mandskab indkaldes". Hensigten hermed har ikke været den ordentligvis at indkalde den 2den Mergangs Mandskab, men kun den, at have en Bemyndigelse til i extraordinære Tilfælde uden at vække nogen som helst Opsigt at kunne skaffe det forløbne Mandskab tilstede til nogle af Flaadens Skibe. Magtet jeg udtrykkelig gjorde opmærksom derpaa i det andet Thing, og uagtet jeg gjentagne Gange udtalte, at det ikke vilde medføre den ringeste Byrde for de Bærnepligtige, undtagen i saadanne Tilfælde, hvor alle andre Bærnepligtige sandsynligvis ogsaa vilde blive underkastede en forøget Byrde, saa lykkedes det mig dog ikke at opretholde denne Bestemmelse i Lovforslaget. Den anden Gjenindkaldelse findes i § 11, hvor det er foreslaaet, at 3die Mergangs Lægsrulleartillerister, saavel Reserveoverkonstabler som Menige, indkaldes til Ovelse i 30 Dage ombord i den Klasse Skibe, hvortil de skulle hensejres". Denne Paragraf er bleven udstemt i det andet Thing, og en Opriksning af, hvad Reserveoverkonstablerne og de Menige tidligere have lært, er derved bleven en Umulighed, hvilket man i det andet Thing har ment var vel begrundet i den Bestemmelse, som man havde foreslaaet, og hvor-efter Skibene skulde bemandedes med 3 Mars Mandskab, medens de efter Regjeringens Forslag ordentligvis vilde blive bemandede med 4 Mars Mandskab. Det er det andet vigtige Differentispunkt mellem mig og det andet Thing. Naar jeg fastholder, at Skibene skulle bemandedes med 4 i Stedet for med 3 Mergangs Mandskab, saa er det naturligt, at jeg ogsaa maa fastholde Forlangendet om ved Gjenindkaldelse at kunne bringe disse Folks Udvikling saa langt frem, at man kan have noget Haab om, at de i paakommende Tilfælde kunne gjøre god Tjeneste. — Det tredie Punkt, hvor der er Uoverensstemmelse tilstede mellem det af det andet Thing vedtagne Forslag og Regjeringens Forslag, er de Bestemmelser, som angaa Søværnets Kammer. I det Forslag, som blev indbragt for Rigsdagen i Sessionen 1872—73, havde man været meget tilbageholdende med Hensyn til Udvidelsen af Flaadens Kammer. Dette Forslag blev udarbejdet den Gang, da jeg havde den Ære at være Marineminister, og ved at indskrænke Fordringerne med Hensyn til Flaadens Kammer til det mindst Mulige, troede jeg at kunne berede Forslaget en gunstig Modtagelse. Dette var imidlertid, som det viste sig ved den foreløbige Betænkning, som blev afgiven over dette Lovforslag, et aldeles forfængeligt Haab, og da jeg maa indrømme, at den Udvidelse af Søværnets Kammer, som er foreslaaet i senere af andre Marinebestyrelser indbragte Lovforslag, er nødvendig, saa har jeg ikke taget i Betænkning at optage Bestemmelsen temmelig uforandret i det af mig nu indbragte Lovforslag. Der var i det andet Thing stillet bestemt Forslag om en Reduktion af disse Kammer; men under

Side, at her kunde man være villig til at imødekomme Regjeringen, naar man kunde overbevise Udvalget om, at en Forøgelse af Kammerne var nødvendig. Jeg fandt mig imidlertid ikke foranlediget til at gjøre noget Forsøg i saa Henseende af samme Grund, som jeg tidligere har omtalt, nemlig fordi Indrømmelser paa et enkelt Punkt fra min Side dog sandsynligvis ikke vilde medføre Indrømmelser fra Udvalgets Side paa Punkter, som jeg maatte lægge særlig Vægt paa. Jeg tror, at man i det Hele taget ikke er gaet for vidt i sine Fordringer med Hensyn til Kammerens Udvidelse; men det kan naturligvis være Gjenstand for nærmere Overveielse og nærmere Underjøgelse, om der deri kan gjøres nogen Indskrænkning. For mig staar det, som om de Indskrænkninger, der skulde kunne gjøres, naar man vil have et Personel, der staar i Forhold til Materiellet, kun vilde blive temmelig ringe og temmelig saa. — Med Hensyn til Personellet ved Orlogsværftet har man ogsaa anset det for rigtigt at foretage betydelige Indskrænkninger i det andet Thing, Indskrænkninger, som jeg tror ville vise sig høist skadelige for Virksomheden paa Værftet, og som jeg derfor paa det Bestemteste maa fraraade det høie Thing her at slutte sig til. — Det fjerde Hovedpunkt i Uoverensstemmelsen imellem det andet Thing og Marineministeren er det, som angaar Søværnets Undervisningsanstalter. Det vil være i det høie Things Grunding, at ved Loven af 24de April 1868 om Søværnets Ordning forlod man en aldgammel Tilstand her i Landet og etablerede en Uddannelse af Officerer efter et Princip, som hidtil ikke har været prøvet her. Det var ikke uden stor Betænkning, at mange Medlemmer i Representationen gik ind derpaa, og det var ligeledes ikke uden stor Betænkning, at den nye Ordning blev modtaget af Søværnets Officerer. Det bør imidlertid udtales, at denne Ordning har viist noget bedre Resultater, end man egentlig havde Grund til at vente, hvorfor jeg tror, det vil være rigtigt, med nogen ringe Forandring, at blive staaende paa det Grundlag, som blev givet ved Loven af 1868. Det Samme gælder ogsaa for Underofficersskolens Vedkommende. Dette har imidlertid ikke fundet Anerkjendelse i det andet Thing. Der har man foreslaaet en i det Besættelige helt anden Ordning af Undervisningsanstalterne. Man har med stor Styrke gjort gjældende, at det var ikke rigtigt, ja, at det var uforsvarligt at knytte unge Mennesker fast til Søværnet, forinden de havde opnaaet en saa moden Alder, at de selv med nogen Sikkerhed kunde tage Bestemmelse for deres Fremtid. Jeg tror nu ikke, at denne Indvending har nogen stor Berettigelse, idet det jo dog ikke er i en saa overordentlig barnlig Alder, at disse unge Mennesker komme til at tage Bestemmelse om deres Fremtid; det er først efter at have naaet Halvbefarenhedsgrad eller at have opnaaet en vis Orlogsfart efter